

ספורנו פרשת תולדות

בראשית פרק כה, כז-כח

(כז) וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֲשׂוֹ אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שֶׁדָּה וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יָשָׁב אֲהֵלִים: (כח) וַיֵּאָהֵב יַצְחָק אֶת־עֲשׂוֹ כִּי־צִיד בְּפִיו וַרְבֵּהָ אֲהָבַת אֶת־יַעֲקֹב:

ספורנו בראשית פרק כה

(כח) ויאהב יצחק את עשו. גם את עשו אף על פי שידע בלי ספק שלא היה שלם כיעקב: ורבקה אוהבת את יעקב. לבדו מפני שהכירה ברשעו של עשו:

בראשית פרק כז, כט

(כט) וַיַּעֲבֹדוּ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ לְאֲמִים הָנָה גְבִיר לְאֲחִיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ בְּנֵי אִמְךָ אַרְבָּיָה אֲלוֹר וּמִבְּרָכִיךָ בְּרוּךְ:

רמב"ן בראשית פרק כז

(ד) בעבור תברכך נפשי - היה בדעתו לברך אותו שיזכה הוא בברכת אברהם לנחול את הארץ, ולהיות הוא בעל הברית לא-להים כי הוא הבכור:

ספורנו בראשית פרק כז

(כט) וישתחוו לך לאומים. שגם המלכיות שלא יעבדוך ישתחוו לך שתהיה עליון למלכי ארץ:

הוא גביר לאחריך. כי חשב שיהיה טוב ליעקב שתספיק לו נחלת א"י ושיחיה בה עם איזה שעבוד כדי שלא יטרוד נפשו מאוד בענייני גשמיים והבלי הנפסדים כמו שקרה לזרעו אחר כך כאמרו מתאב אני את גאון יעקב (עמוס ו, ח) ושיהיה טוב לו שיהיה משועבד תחת אחיו כאמרם ז"ל אי בטולך אי בטולא דבר עשו (גיטין יז א) ומפני שידע שא"י היתה ראויה ליעקב בלבד לכן בזאת הברכה שחשב לברך את עשו לא הזכיר ברכת אברהם ולא ארץ ישראל כמו שהזכיר ליעקב כשהכירו וברכו: